

İnsan

– ismail-seren · 12 Ocak 2024

karanlık, dört bir yanım ve yine yapayalnız bir zaman.
her şey el etek çekmiş, sahipleri kalbine saklar
yüreğinde matemleri olan.
bir yanın da sevda türküleri, içinde çektiklerimiz.
bir yanında hüznün yağmurları, ıskalar dururuz.
umut sevmekten yana olmadı, vazgeçmekten yana asla.
gözlerini, gözlerini dikmiş şafağı bekler bir taze gelinciği...
rüyasını süsler bulutlar, göğe kefen giydirir.
çokta uzak değil yalnızlıklar, çokta yakında değil.
bir avuç ebediyet, bir arşın uzaklık. hep böyle bekler insan.
kendisini yormadan, bıktırmadan belki
ama ardı sıra isyanlarda bulur kendisini.
hiç umut yok zanneder sevdalardan yana,
halbuki gözlerini açıp kapatmaya bakar.
çokta uzak değil belki yakınındadır.
görmek zor elbet, sevdanın öteki yüzünü
bulmak zor aslında, bulamamakta zor.
bir gelgite kapılır gibi, salıncak misali, bir yere varmadan, bir uçtan öte uca...
hep salandırır kendini, içindekini, yüreğindeki
düşmekten korkmaz, düşürüvermekten korkar insan.
hayalindeki, yüreğindeki.
bir avuçta sığdırmaz her şeyi, küçük bir et parçasına sığdırır, kalbi.
çok uzakta değil, çok yakında değil.
gelgitler arasında sürüncemdedir.
uzak, ama bir o kadarda yakın, gözyaşları
kendisini yormadan, kandırmadan
bütün günahlarını çıkartıp
veya bütününüyle bir günahla kirlenip arınmaya kalkar
hiç uslanmayacak gibi tekrar günah işlemeye başlar
tekrar tekrar arınmaya çalışır
bazı günahlar çıkmaz.
vaftiz olmayan gerek yok, zemzemle yıkasan oda biçare.
gözleri uzağa dalar hep insanın !
kederlenmiş bir kaderden bahseder, kendi kendisine, inanır işte.
ve bir kurtuluş varsa bile yok olmuştur;

gözlerinde, önünde, hayalinde...
girdapta kıvranıverir gittikçe dibe doğru gider.
kimisi kendi kafasına sıkmaya kalkar,
kimisi yüreğindeki sıklığa çalışır.
ikisinde de müebbet ceza:
biri ebedi diğeri ilelebet.
çokta cihan gezmemek gerek
çokta yürümek, çokta sevmek gerek.
oluruna bırakmak diyor, oluruna bırakmak ve hiç olmayanı göze almak.
her zaman aşka inancını yitirmeden oluruna bırakmak gerek